

'AVONDROOD'

KOMISCHE EENAKTER

VOOR

1 DAME - 2 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING:

Bram	Bewoner zorginstelling
Fred	Een kennis
Mevrouw Molenaar	Directrice

Zeer geschikt voor oudere spelers.

KORTE INHOUD:

Bram woont in de zorginstelling 'Avondrood'. De directrice heeft hem uitgenodigd voor een gesprek. Terwijl hij op haar zit te wachten, komt een oude buurman op bezoek. Op het bankje voor het kantoor van de directrice vertelt Bram over het reilen en zeilen in zijn nieuwe woonomgeving.

DECOR

Een tafeltje en twee stoelen – voorstellende het kantoor van de directrice.

Een bankje – voorstellende de wachtkamer voor het kantoor van de directrice.

TIJD:

Heden.

Carl Slotboom

Medemblik

Januari 2023

toneelslotboom@kpnmail.nl

www.carlslotboom.nl

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. Na enkele ogenblikken komt Bram op. Hij kijkt op zijn horloge en gaat dan op de bank zitten. Uit zijn zak pakt hij een krant, slaat deze open en begint te lezen. Na enkele ogenblikken komt Fred op. Hij blijft een ogenblik zwijgend bij de bank staan)

FRED

O, hier ben je.

BRAM

(Verrast) Verrek, Fred! Dat is een tijd geleden.

FRED

Hoe gaat het met je?

BRAM

Ik mag niet mopperen, jongen.

FRED

Ik dacht bij mezelf, nu moet ik nodig eens even naar Bram. Ik was dus op weg naar je kamer, maar nu zie ik je toevallig hier zitten.

BRAM

Ik heb een afspraak met de directrice.

FRED

Dan kan ik beter een andere keer terugkomen.

BRAM

Welnee, ik ben aan de vroege kant. Ga zitten. **(Fred gaat zitten)**

FRED

En, heb je het naar je zin hier in Huize Avondrood?

BRAM

Kan niet beter.

FRED

(Bekijkt Bram) Je ziet er goed uit man.

BRAM

Zo voel ik me ook. Wat wil je, ik heb hier m'n natje en m'n droogje. Ik word op m'n wenken bediend.

FRED

We missen je wel in de buurt hoor. Even een pilsje pakken bij Bram is er niet meer bij.

BRAM

Weet je wat het was Fred? Na de dood van Alie begon ik te rommelen. Ik was de weg kwijt, snap je? M'n zoon zei: pa, zo gaat het niet langer.

FRED

Dat weet ik, ik heb hem een tijdje geleden nog gesproken.

BRAM

Hij heeft er dus voor gezorgd dat ik hier een appartementje kreeg. Leuk hoor. Grote kamer, ruime slaapkamer, badkamer en een balkonnetje op het zuiden. Wat wil een mens nog meer. Ik zit boven de ingang en heb de hele dag film voor de deur.

FRED

Film?

BRAM

Ja, er gebeurt van alles. Mensen komen en gaan. Auto's die af en aan rijden. Taxi's, rolstoelen, rollators, personeel,

bezoekers, je kunt het zo gek niet prakkiseren of het komt voorbij.

FRED De hele dag wat te kijken dus.

BRAM Ik kijk me suf.

FRED Hartstikke leuk toch?

BRAM En de nodige lijkwagens natuurlijk. Er worden wat kisten ingeladen. Maar ja, wat wil je met al die ouwe mensen.

FRED En word je ook goed verzorgd?

BRAM Het meeste doe ik zelf. Heb af en toe wel wat hulp. Daarvoor woon ik ook hier natuurlijk.

FRED Kook je je eigen potje?

BRAM Nee, dat kon ik thuis al niet. Nee, ik eet in het restaurant beneden. Leuk restaurant hoor en lekker eten, heel smakelijk allemaal.

FRED Lekker verzorgd dus.

BRAM Dus mij hoor je niet klagen.

FRED Wat woont hier nou zoal, in zo'n tehuis?

BRAM Allemaal ouwe wijven.

FRED Bofkont.

BRAM Toen ik de eerste dag in het restaurant kwam zag ik het meteen.

FRED De vrouwtjes zijn dus in de meerderheid.

BRAM Ja, die blijven het langst over hè.

FRED Het zwakke geslacht.

BRAM Ja, ammehoela, niks zwak, zo taai als rubber.

FRED Je hebt het dus voor het uitzoeken.

BRAM Je had ze moeten zien kijken toen ik binnenkwam. Al die ouwe grijze koppies in mijn richting, ze vergaten helemaal te eten. Ik zeg: dooreten dames, anders wordt het koud. Ze waren helemaal van de leg.

FRED En wonen hier ook aardige kerels?

BRAM De mannen die hier wonen zijn van die kwijlende ouwe mannetjes, die meer slapen dan wakker zijn.

FRED Eigenlijk al een beetje dood dus.

BRAM Ja, veel leven zit er niet meer in.

FRED Daar heb je dus geen aanspraak aan.

BRAM Nee, niet echt.

FRED Maar wat doe je nou zo op een dag?

BRAM Ben hartstikke druk, kom tijd tekort.

FRED Dat is beter dan dat je je stierlijk verveelt. Ja toch?

BRAM Een paar dagen nadat ik hier was ingetrokken begon het al. Tegen een uur of drie 's middags wordt er opeens gebeld. Afijn, ik doe open, staat er een dame voor de deur.

FRED Kijk aan, meteen verkering dus.

BRAM Leuk vrouwtje, mijn leeftijd, beetje smeug type, maar daar hou ik wel van. Ik zeg: komt u binnen dame. Afijn, wij naar binnen en zij zegt dat ze het heel leuk vond dat ik in het tehuis was komen wonen en dat ze weleens nader kennis zou willen maken.

FRED Ze had die kwijlende mannetjes wel een keer gezien zeker.

BRAM Ja, ik denk het wel. Ik vraag dus hoe ze zich dat nader kennismaken voorstelt. Nou, zegt ze: af en toe bij elkaar over de vloer komen en elkaar een beetje verwennen.

FRED Meteen maar verwennen. Toe maar!

BRAM Ik schrok me kapot.

FRED Die pakte de zaak meteen radicaal aan dus.

BRAM Ik vraag dus: elkaar een beetje verwennen? Ja, zei ze, met een kopje thee, een bonbonnetje, een koekje. Ik zeg: o, dit soort verwennerij. Ik begreep u even verkeerd.

FRED Kun je nagaan waar jij de hele dag aan loopt te denken.

BRAM Valt reuze mee Fred. Maar goed, ik dacht een beetje aanspraak is nooit weg. Ja toch?

FRED En? Is het een verwennerij geworden?

BRAM Wacht even, ik ben nog niet klaar. Ze was verdorie nog niet weg of de volgende stond alweer voor de deur. Na een paar dagen had ik er acht op visite gehad. Ze wilden allemaal wat nader kennismaken. Koppie thee, koekje, beetje babbelen.

FRED Nou, ze schijnen hoge nood te hebben, de dames in dit tehuis.

BRAM Ik dacht: ik ga het nog druk krijgen op m'n ouwe dag, ik mag wel een rooster bij gaan houden.